

ה"ת 50764/02/19 - בילאל טאהא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 50764-02-19 טאהא נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת אופיר כתבי-ריבלין
מבקש	בילאל טאהא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להחזרת תפוסים- 33 מחשבים ניידים, 3 DVR, מצלמות, 6 גלאי עשן, 1 שנאי, כסף מזומן, מכשירי אייפד, 5 מכשירי טלפון סלולריים, זיפ לפתיחת דלת ורשימות שונות.

התפוסים נתפסו ביום 17.02.19 שעה שבוצע חיפוש מכוח צו שיפוטי, נוכח חשד לניהול מקום להגרלות והימורים.

לטענת ב"כ המבקש, המדובר בעסק לגיטימי מסוג "קפה אינטרנט" בו אנשים גולשים להנאתם במחשבים, משכך, הואיל ומדובר בתפיסת מחשבים בבית עסק הרי שחל סעיף 32 (ב') לפסד"פ (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 המתיר החזקת המחשבים למשך 48 שעות בלבד ומשחלפו להן 48 השעות הרי שהחזקתם אינה חוקית ולפיכך יש להורות על השבתם לאלתר.

אין בידי לקבל טענה זו.

עיינתי בחומר החקירה, ומצאתי כי קם חשד סביר בעוצמה גבוהה לביצוע עבירות של ניהול, אירגון והחזקת מקום לעריכת הגרלות והימורים.

על קצה מזלג, בתיק החקירה ארבע עדויות של ארבעה "שחקנים" שונים אשר נתפסו במקום בעת החיפוש. ארבעתם מספרים כי אין זו הפעם הראשונה שהם מהמרים במקום זה; לדבריהם משחקי המזל מתבצעים באמצעות המחשבים; מתארים את אופן הפעלת המשחק לשם ההימור על ידי מפעילת המקום שנכחה במקום בעת התפיסה; מתארים את הפסדיהם הכספיים ומספרים כי שמעו על המקום "מפה לאוזן" (העדויות סומנו במ/1-במ/4).

למעלה מהצורך יצוין, כי בתיק החקירה תמונות הכניסה למקום, וניתן לראות כי אין כל שלט על דלת הפלדלת הסגורה

המרמז על כך שמאחוריה עסק לגיטימי מסוג "קפה אינטרנט" הפתוח לקהל הרחב.

וברי כי די באמור לעיל, ואין מקום להתייחס לחומר ראייתי נוסף המצוי בתיק החקירה הואיל והתיק עדיין בשלבי חקירה.

בנסיבות האמורות, הגעתי לכלל מסקנה כי המקום אינו נכנס לגדר "מוסד" כהגדרתו בס' 35 לפקודת הראיות, התשל"א-1971. משכך לא מצאתי כי המחשבים אשר על פי הנטען שימשו לביצוע הימורים הינם "מחשב בשימוש של מוסד" וראויים להגנה מכוח סעיף 32(ב) לחוק.

ויפים לענייננו דברי בית המשפט המחוזי בחיפה בע"ח מימון נ' מדינת ישראל 59484-07-15:

" טענה חלופית אשר הועלתה והתבררה בבית המשפט קמא, הייתה הטענה לפיה מכוח סעיף 32(ב) לפקודת סד"פ היה צורך להשיב לידי העורר את המחשבים (מתוך מכלול התפוסים), בתוך 48 שעות ממועד התפיסה. כבוד השופט קמא דן באריכות בטענה זו ודחה אותה - ואף לגבי קביעה זו אין טענות בערר. למעלה מן הצורך, אבקש להבהיר כי אף לשיטתי אין מקום לטענה כגון זו, במקרה זה, וראו כי המטרה של סעיף 32(ב) לפקודת סד"פ הינה ליתן הגנה מיוחדת למחשב אשר משמש עסק וזאת על מנת למנוע שיבושים בפעילות העסק או הגוף הציבורי הרלוונטי. מטרה זו נלמדת מדברי ההסבר להוספת סעיף 32(ב) לפקודה כפי שהובאו בהצעת חוק המחשבים, תשנ"ד-1994 (ה"ח 2278 מיום 13/6/94 עמ' 485). האמור נועד להגן על התנהלות לגיטימית, שוטפת, שגרתית של עסקים שמוצדק להגן על פעילותם ולמנוע ככל שניתן שיבושים, במיוחד בתקופתנו אנו, שעה שמרבית העסקים תלויים במחשבים ובתוכנות שפועלות על גבי מחשבים. אלא שרציונל זה אינו יכול לחול על מחשבים אשר תכליתם, כולה או בעיקרה, למשחקים אסורים או לביצוע עבירות אחרות.... אני אף תוהה אם היה מקום להעלות את הטענה מלכתחילה בבהמ"ש קמא, לאור פסקי הדין הבאים, אשר בכולם נדחתה הטענה - בש"פ 9639/11 דניס נ' מ"י (5.3.12); בש"ש (מחוזי חיפה) 3707/01 יגודיב נ' מ"י (8.8.01); בש"ש (מחוזי ת"א) 91637/03 אופיר נ' מ"י (13.7.03); בש"פ (מחוזי ב"ש) 20223/04 מ"י נ' שמיר (18.4.2004); בש"ש (מחוזי נצ') 1330/07 מ"י נ' בוזגלו (26.06.2007); ה"ת (שלום טב') 4333-11-08 ילוז נ' מ"י (01.01.2009); ה"ת (שלום נצ') 56164-06-14 פרץ נ' מ"י (24.7.2014); ה"ת (שלום עכו) 9656-12-14 רובס נ' מ"י (10.1.15); ה"ת (שלום עכו) 13173-01-15 סידיק נ' מ"י (19.03.2015). "

כאמור לעיל, החוק התכוון להגנתם של מוסדות התלויים לצורך פעילות לגיטימית במחשבי המוסד או העסק, אולם מקום שהמחשב משמש רק לביצוע עבירה, כמו במקרה דנן, אין המחשב בא בגדר ההגנה האמורה.

בכל הנוגע לכספים שנתפסו במקום יצוין כי "כספים במקום שבו נערכים הגרלות והימורים הם מגופי העבירה המרכזיים, הימורים כל עניינם כסף, וזיקתם של כספים ככלל לעבירות ההימורים ברורה ואינה טעונה הכברת מילים" (רע"פ 5776/05 ראובן נ' מדינת ישראל)

סוף דבר, בהינתן כל האמור לעיל, ובשים לב לכך שהחזקת התפוסים הינה לתכלית ראייתית וכן לצורכי חילוט, לכך

שהחקירה עודנה בעיצומה ובמסגרת 180 הימים הנקובים בחוק ולהצהרת נציג המשיבה כי בכוונתם לסיים את החקירה תוך 30 יום, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשע"ט, 05 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.